Kız ve Boyalı Köpek

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Boyalı Köpek

Ebru Mina TOMURCUK

Amara Afrika yaban köpeklerini her şeyden çok severdi. Onlar hakkındaki her kitabı okur, alacalı tüylerini ve kocaman yuvarlak kulaklarını gösteren videolar izlerdi. Kanvas çantasında hep bir eskiz defteri taşır, çizmeye hazır olurdu. Güneşli bir öğleden sonra masasına oturdu, renkli kalemlerini önüne yaydı. "Boyalı köpek sürüsü hakkında bir çizgi roman yapacağım," dedi ve yuvarlak gözlüklerini düzeltti.

Amara eskiz defterini açtı ve örgülü tasmalı, küçük mavi boncuklu ince bir köpek çizdi. "Bu Kesi, sürünün lideri," diye fısıldadı. Sonra tek beyaz ön patisi ve şakacı bir sırıtışı olan Tano geldi. Ardından beyaz göğüs lekesi ve yumuşak, sarkık kulaklarıyla Zuri. Amara dişleri aralık bir gülümsemeyle gülümsedi ve ilk kare üzerinde çalışmaya koyuldu.

Çizgi romanda Afrika yaban köpeği sürüsü geniş, otlak bir savanada yaşıyordu. Kesi avı düzenliyor, her köpeğe görev veriyordu. Tano önden koşmayı severdi, uzun bacakları uzanırdı. Zuri yavrularla geride kalır, sevecen gözleriyle onları dikkatle izlerdi. Amara her kareyi özenle çizdi ve sürünün işlerini nasıl paylaştığını gösterdi. "Takım çalışması," diye yazdı bir konuşma balonuna.

Bir gün sürünün yiyecek avlaması gerekti. Kesi köpekleri bir araya çağırdı. "Tano, sen kovala," dedi. "Ben yolu keseceğim. Zuri, sen yavrularla kal." Tano sırıttı ve beyaz patisi parlayarak ileri atıldı. Amara köpekler birlikte hareket ederken tozun nasıl havalandığını çizdi, her biri üzerine düşeni yapıyordu. Av, bir işbirliği dansıydı.

Ama uzun kovalamacadan sonra Tano yoruldu. Bacakları yavaşladı, şakacı sırıtışı söndü. Kesi bunu hemen fark etti. "Dinlen Tano," dedi yumuşak bir sesle. "İşi paylaşacağız." Diğer köpekler kovalamacayı devraldı, bir ekip olarak çalıştılar. Amara Tano'yu gölgede uzanmış, beyaz patisi dışarı uzanmış halde çizdi. Sürü onu geride bırakmadı.

Zuri de yorgundu. Bütün sabah yavrularla kalmıştı ve sarkık kulakları daha da düşük görünüyordu. Kesi onu dinlenirken gördü ve "Sana yiyecek getireceğim, Zuri," dedi. Sürü yemeği paylaştı, herkesin yeterince yemesi sağlandı. Amara Zuri'yi yerken, yavrular da yakında oynarken çizdi. Çizgi roman, hayvan sürüsünün birbirine nasıl göz kulak olduğunu gösteriyordu.

Amara her gün okuldan sonra çizgi romanı üzerinde çalıştı. Köpekleri işleri paylaşırken, biri yorulduğunda yardım ederken ve yavrulara göz kulak olurken çizdi. Renkli kalemleriyle alacalı tüyleri gerçekçi göstermeye çalıştı. Çalıştıkça bir yanağındaki kalem lekesi koyulaştı. Bir karenin altına "İşbirliği sürüyü güçlü kılar," diye yazdı.

Sonraki sahnede Tano yavaşlamayı ve işi paylaşmayı öğrendi. Her zaman önden koşmak yerine diğerlerini bekledi. "Birlikte gidelim," dedi bir konuşma balonunda. Amara Tano'yu Kesi'nin yanında, kuyrukları sallanırken çizdi. Sürü tek bir vücut gibi hareket etti, savanada boyalı köpeklerden oluşan bir ekip. Çizgi roman hareket ve sıcaklık doluydu.

Amara yavruları yetişkinler dinlenirken oynarken çizdi. Zuri onları sevecen gözlerle izliyordu, beyaz göğüs lekesi güneşte parlıyordu. Yavrular yuvarlanıyor, birbirlerini kovalıyor, onlar da işbirliğini öğreniyordu. Amara hayvan sürüsünün yavrularını nasıl eğittiğini gösterdi. Her kare hayat ve nezaket doluydu, son sayfayı boyarken gülümsedi.

Sonunda Amara çizgi romanını bitirdi. Kaldırıp kapağa hayranlıkla baktı: Kesi, Tano ve Zuri parlak bir güneşin altında birlikte duruyordu. "Bu benim en iyi işim," dedi. Çizgi romanı kanvas çantasına koydu, sınıfıyla paylaşmaya hazırdı. İçi mutlu ve gururluydu. Arkadaşlarına göstermek için sabırsızlanıyordu.

Okulda Amara sınıfın önünde durdu. Çizgi romanını açarken elleri biraz titredi. "Bu Afrika yaban köpekleri hakkında," dedi. "Onlar bir ekip olarak çalışır." Her sayfayı yavaşça çevirdi, sürünün işleri paylaştığını ve birbirine yardım ettiğini gösterdi. Sınıf arkadaşları öne eğildi, gözleri kocaman açıldı. Amara'nın dişleri aralık gülümsemesi her sayfada büyüdü.

Bitirdiğinde oda bir an sessiz kaldı. Sonra çocuklar alkışladı. "Bu harikaydı!" dedi bir erkek çocuk. "Boyalı köpeklerin birbirine böyle yardım ettiğini bilmiyordum," dedi bir başkası. Amara'nın öğretmeni gülümsedi. "Bize işbirliğinin bir topluluğu nasıl güçlü kıldığını gösterdin," dedi. Amara'nın içi ısındı. Çizgi romanı arkadaşlarına önemli bir şey öğretmişti.

O öğleden sonra Amara'nın arkadaşları kendilerinin de çizgi roman yapıp yapamayacağını sordu. Kendi hayvan ekiplerini çizmek istiyorlardı. Amara onlara kâğıt ve renkli kalemler verdi. "Hep birlikte çalışalım," dedi. Bir daire şeklinde oturdular, fikirlerini paylaştılar ve birbirlerine yardım ettiler. Sınıf, tıpkı boyalı köpek sürüsü gibi takım çalışmasıyla uğulduyordu. Amara'nın kalbi sevinçle doldu.

Amara eve gitti ve çizgi romanına yeni bir kare ekledi. Boyalı köpeklerin birlikte koştuğunu, beyaz uçlu kuyruklarının havada olduğunu gösteriyordu. Altına "Takım çalışması bizi güçlü kılar," diye yazdı. Arkadaşlarını ve o gün nasıl işbirliği yaptıklarını düşündü. Hayvan sürüsüyle sınıfı pek de farklı değildi. Herkes yardım ettiğinde ikisi de daha mutluydu.

O gece Amara çizgi romanını komodinin üstüne koydu. Kapağa baktı ve gülümsedi. İşbirliğinin hayvan topluluklarını ve kendi topluluğunu da desteklediğini öğrenmişti. Yuvarlak gözlükleri ay ışığını yansıtırken "İyi geceler, boyalı köpekler," diye fısıldadı. İşiyle gurur duyuyor ve onu paylaşmaktan mutluluk duyuyordu.

Ertesi sabah Amara seke seke okula yürüdü. Arkadaşları onu yeni çizgi roman fikirleriyle karşıladı. "Birlikte büyük bir tane yapalım!" dediler. Amara başını salladı, iki kıvırcık saç topuzu zıpladı. Takım çalışmasının ve işbirliğinin her şeyi daha iyi yaptığını biliyordu. Ve savanada bir yerde, boyalı köpekler birlikte koşuyordu, güçlü ve mutlu.